

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532295856/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Og denne, kogende af bitter Hamm,
Fordobler Kampens Hurtighed, og støder
Med dobbelt Blodtørst efter Fjendens Barm;
Dog Haanden mattes – af et Saar den bløder.
Og *Marie's* uheldsvangre Øie gløder,
Hans Vaaben suser frem med Pilens Larm
Mod *Charles's* Kaarde, som tilside farer –
Og intet Skjold nu Offeret bevarer.

Igjennem Brystet Kaarden vældig trænger,
Og først paa Ryggen frem den atter gaaer.
Tilbage *Charles* bøiet, halv nu hænger
Paa Staalets Spidse, halv han opreist staaer.
Hans Fjende gjør endnu ham Pinen længer,
Og Kaardefæstet mod hans Hjerter slaer;
Da flyver Staalet som et Lyn tilbage –
Og *Charles* sank til Jorden uden Klage.

Og Døden sætter strax sig paa hans Bryst;
Dog for i Tanken hans Bevidsthed ender,
For sidste Gang mod Fjenden Øiet sender
Den stumme men dog tordensvangre Røst:
Et Blik, af Døden mørkt, af Hævnen lyst –
Og Øiet brast, i Hulen det sig vender;
Der saae ei Gjenstand meer paa denne Jord –
Dets lukte Tempel ingen Aand beboer.

Den iler bort – hvor let er dog dens Gang!
Den høres ei – hvor stærke dog dens Vinger!
Paa dem den ud af Tidens Næt sig svinger,
Og Rummets Klædning er den nu for trang.
Hvor gaaer dens Vei? – forstummer Du min Sang?
Din Spørgen intet Svar tilbage bringer –
Hvorhen? hvorhen? – dog hvert et Blik et lukt
For løste Aanders himmelhøie Flugt.